

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/723/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112227757
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112227757.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, v konaní právne zast. Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanej W. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. H., Y. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom AK Svidník, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, o 618,70 Eur s prísl., na odvolanie žalobcu a vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 18. 03. 2014, č. k. 17C/141/2013 - 90, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 32,73 eur, mení tak, že žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy prvostupňového konania, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 69,63€ v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka vedený vo D. C., JUDr. Igor Šafranko, č. ú.: XXXXXXXX/XXXX, IBAN: G XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, G.: G., VS: XXXXXXXX.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove trovy odvolacieho konania vo výške 12,36 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, vedený vo D. C., č. ú.: XXXXXXXX/XXXX, IBAN: G XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, G.: G., VS: XXXXXXXX.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 120,79 Eur spolu s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 79,58 Eur od 21. 11. 2009 až do zaplataenia, zo sumy 39,55 Eur od 21. 01. 2010 do zaplataenia a zo sumy 1,66 Eur od 21. 02. 2010 až do zaplataenia v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súd návrh žalobcu vo zvyšku zamietol. Žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 74,87 Eur, z toho sumu 16,50 Eur ako zaplataený súdny poplatok z podanej žaloby a sumu 58,37 Eur ako trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu, č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobcovi uložil nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 32,73 Eur v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu č. účtu. XXXX-XXX/XXXX, VS: XXXXXXXX. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia 618,70 eur s príslušenstvom, ktorá suma pozostávala zo sumy 120,79 € ako neuhradených faktúr za poskytnuté elektronické komunikačné služby a zo sumy 497,91 € ako zmluvnej pokuty za porušenie zmluvnej povinnosti.

Do konania vstúpil dňa 21. 12. 2012 vedľajší účastník na strane žalovanej. Uviedol, že zmluvnú pokutu považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navrhol návrh v časti, ktorým si navrhovateľ uplatňuje zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 497,91€ zamietnuť. Súd konštatoval, že navrhovateľ si podaným návrhom uplatnil nároky, ktoré súd považoval za samostatné nároky, a to nárok na zaplatenie 120,79 € s príslušenstvom z titulu neuhradených faktúr za poskytnuté služby a nárok na zaplatenie sumy 497,13 € ako zmluvnej pokuty. Z tohto dôvodu skúmal mieru úspechu účastníkov konania so zreteľom na každý z týchto samostatných nárokov.

Pretože navrhovateľ bol v konaní o nároku na zaplatenie sumy 120,79 € v celom rozsahu úspešný, o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., keď žalovanú ako neúspešného účastníka zaviazal na náhradu trov konania.

O trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. za použitia § 150 ods. 1 O. s. p. Rozhodnutie odôvodnil tým, že vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy konania vo výške jednej tretiny z dôvodu právne nenáročného a opakovaného podania na tamojší v podobných veciach podľa § 150 ods. 1 O. s. p.

O nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty bola v celom rozsahu úspešná žalovaná, preto vedľajšiemu účastníkovi konania priznal náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozhodnutiu sa odvolal žalobca, a to proti výroku o rozsahu priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Namietal, že išlo o neúčelne vynaložené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Poukázal na účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, pričom účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony. Poukázal na to, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov a jeho hlavnou náplňou činnosti je ochrana spotrebiteľov, pričom výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytovať právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Pokiaľ by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené právnym zástupcom, rovnako ako spotrebiteľské združenie.

Žalobca poukázal na účel vstupu vedľajšieho účastníka do konania, pretože tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práva ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Preto vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom, hoci nevedel, o akú právnu vec ide. Preto vzniknuté trovy za právne zastupovanie považuje za účelové a ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporu automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Vedľajší účastník vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať aj z úradnej povinnosti nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia. Vedľajší účastník tak to konania nepriniesol žiadny prínos vo svojom vyjadrení.

Záverom vyjadril stanovisko k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, keď poukázal na to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/188/2012.

Žalovaná sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Odvolanie podal aj vedľajší účastník. Napadnuté rozhodnutie žiadal zmeniť a priznať náhradu trov konania v celom rozsahu z hodnoty 497,91 € za 2 úkony právnej pomoci po 33,19 eura , 1 krát režijný paušál 7,63 € a 1 krát 7, 81 €, a to vrátane dane z pridanej hodnoty. Žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania za podané odvolanie zo dňa 07. 05. 2014 vo výške 16,60 € a režijný paušál 8,04 € vrátane DPH.

Namietal nesprávnu aplikáciu § 150 ods. 1 O. s. p. prvostupňovým súdom, keď mu priznal trovy konania v rozsahu 1/3-iny z hodnoty trov konania v plnej výške. Podľa jeho názoru neexistujú ani výnimočné okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali použitie § 150 O. s. p. V danej veci bola aktivita združenia zatiaľ na 100 % účelná. Už to, že žalobca cieľavedome masovo uplatňuje zakázanú zmluvnú podmienku, bráni aplikácii § 150 O. s. p. v jeho prospech. Pokiaľ súd aplikuje citované ustanovenie, musí náležite a presvedčivo odôvodniť, prečo tak postupoval, aby bolo rozhodnutie v tejto časti preskúmateľné a nemalo črty svojvôle. Podľa jeho názoru v spotrebiteľských veciach ustanovenie § 150 ods. 1, 2 O. s. p. nie je možné aplikovať za predpokladu, že dodávateľ si uplatňoval nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky, nárok po použití nekalej obchodnej praktiky, prípadne nárok premlčaný a spotrebiteľ bol v konaní úspešný.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril žalobca, pričom zotrval v doterajších tvrdeniach ohľadom neúčelne vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka a absencii súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil podľa § 220 O. s. p.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti nie je správne. Prvostupňový súd pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka aplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 O. s. p., pričom krátenie trov konania odôvodnil právne nenáročným a opakovaným podaním vedľajšieho účastníka. Bližšie neuviedol, na základe akej úvahy dospel k záveru, že uplatnené trovy je potrebné krátiť o 2/3-iny.

Ustanovenie § 150 ods. 1 O. s. p. možno aplikovať výnimočne v prípade, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom súd je povinný prihliadať na to, či účastník uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patrilo. Je nepochybné, že vedľajší účastník túto podmienku splnil dom. Podľa úspechu veci má nárok na náhradu trov konania, pričom skonania nevyplývajú žiadne také okolnosti, pre ktoré by právo na náhradu trov konania mu nemalo byť priznané. Ustanovenie § 150 ods. 1 O. s. p. ako podmienku pre nepriznanie trov konania neobsahuje právny dôvod spočívajúci v nenáročnom a opakovanom podaní na súd. Práve naopak, aj napriek rozhodnutiam súdov žalobca uplatňuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, voči ktorej sa žalovaní musia brániť, pričom v tomto smere svoju úlohu zohrávajú združenia na ochranu spotrebiteľa.

Odvolací súd, senát 15Co, ale aj ostatné senáty odvolacieho súdu, ako aj súdy Slovenskej republiky, k daným námietkam navrhovateľa vyjadrili zásadné stanoviská, ktoré podrobne vyslovili vo svojich rozhodnutiach. Z tohto dôvodu aj odvolací súd poukazuje na odôvodnenie svojich rozhodnutí, kde daná otázka vystúpila do popredia a kde je účastníkom navrhovateľ, a to konania 15Co/219/2014, 15Co/303/2014 a mnohé iné. K námietke ohľadom prínosu vstupu vedľajšieho účastníka do konania

odvolací súd poznamenáva, že súd je síce povinný prihliadať z úradnej povinnosti na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, avšak nič to nemení na tom, že pokiaľ v konaní voči spotrebiteľovi sa uplatňuje neprijateľná zmluvná podmienka, či premlčaná pohľadávka, čo je bežné, námietku premlčania napr. môže vzniesť len žalovaný alebo vedľajší účastník, pričom je nepochybné, že žalovaní nezorientovaní v danej právnej problematike zostávajú pasívni i napriek tomu, že v konaní môžu byť úspešní. Preto je namieste, aby v ich záujme v konaní vystupovalo združenie na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastník. Nie je rozhodujúce, ako vedľajší účastník v konaní argumentuje, rozhodujúce je to, či svojím postojom a vystupovaním prispeje k ochrane práv spotrebiteľa, pričom súd konštatuje, že zo stoviek rozhodnutí je zjavné, že vstup do konania vedľajších účastníkov na strane odporcov je účinný.

Pokiaľ namieta navrhovateľ, že vedľajší účastník by mal byť zo svojej podstaty schopný zastupovať účastníka a nemať sa nechať zastupovať advokátom, odvolací súd poukazuje na to, že navrhovateľ je veľká firma, skúsená v danej oblasti práva, no napriek tomu sa necháva taktiež zastupovať veľkou advokátskou firmou, i keď to nie je nutné, pretože navrhovateľ túto činnosť vykonáva v masívnom meradle. Je nepochybné aj to, že združenia sú zložené prevažne z laikov, nie právnikov, vzhľadom na masovosť podávaných žalôb voči spotrebiteľom nie je možné, aby združenie, ktoré nie je profesnou organizáciou, plnilo úlohy vo vzťahu k spotrebiteľom bez toho, aby mohlo na tento účel splnomocniť napríklad advokáta. Je nepochybné, že z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie právo na právnu pomoc majú aj právnické osoby, zvlášť v prípade, ak vedľajší účastník je zložený výlučne z laikov v oblasti práva. Daná skutočnosť vyplýva z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (druhá komora) z 22. 12. 2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09.

Vedľajší účastník má v občianskom súdnom konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého stojí. Podľa § 25 ods. 1 O. s. p. si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Takéto právo teda patrí aj vedľajšiemu účastníkovi. V zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Tak, ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, toto právo má odporca, či vedľajší účastník. Zákonodarca v § 93 ods. 2 O. s. p. zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Z § 18 O. s. p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovné postavenie, to znamená, že aj vedľajší účastník na základe citovaného ustanovenia sa môže nechať zastupovať advokátom, ktorého si zvolí (§ 24, § 25 ods. 1 O. s. p.).

Odvolací súd k námietke, že možno priznať len účelné trovy poznamenáva, že súdy vedľajším účastníkom priznávajú len účelne vynaložené trovy konania, ktoré sú potrebné na obranu práv spotrebiteľov.

Pokiaľ ide o odvolanie vedľajšieho účastníka, odvolací súd sa s ním nestotožnil v celom rozsahu, pretože podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade nemožno vstúpiť dokonania iba v určitej časti uplatneného nároku žalobcom, teda tej, kde je predpokladaný plný úspech vo veci. Z Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva možnosť vedľajšieho účastníka vstúpiť do konania len sčasti a vo vzťahu k tejto časti posudzovať aj jeho úspech alebo neúspech vo veci. Súd v takomto prípade má správne rozhodovať len jedným výrokom o trovách konania, pričom o trovách konania rozhoduje podľa zásad uvedených v § 142 a nasledujúcich podľa zásady úspechu vo veci, nie v jednotlivom uplatnenom nároku. Odvolací súd len podotýka, že z § 142 ods. 1 O. s. p. okrem iného vyplýva, že účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov konania, citované ustanovenie vychádza z pojmu „veci“ a nie z uplatnených nárokov, teda pod vec treba zahrnúť celý návrh navrhovateľa, ktorý uplatnil jednou sumou, nie ako dva samostatné nároky. Rozdielny princíp pri posudzovaní náhrady trov konania možno použiť v prípade, ak sú uplatňované dva samostatné nároky a o trovách konania nemožno rozhodnúť podľa jednej zásady, ak napr. úspech vo veci k prvému nároku sa posúdi podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a druhý nárok podľa § 142 ods. 3 O. s. p. V rozhodovanom prípade sa uplatňuje rovnaký a jednotný princíp pri posúdení úspechu vo veci, resp. mal by sa uplatňovať. V dôsledku podaných odvolaní odvolací súd bol odvolací súd nimi viazaný a nemohol preskúmať aj rozhodnutie o trovách vo vzťahu k žalovanej.

V zmysle vyššie uvedených zásad posúdil nárok na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka. Pretože predmetom konania bola suma 618,93 € a súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 120,79 €, úspech žalobcu v konaní predstavuje 19,50 % a úspech žalovanej 80,50 %, pomerný úspech žalovanej v konaní predstavuje 61%. Pretože náhrada trov konania sa spravuje úspechom vo veci podľa § 142 a nasledujúcich O. s. p., pretože úspech vo veci mala žalovaná, ale len čiastočný, pri rozhodovaní o trovách konania treba aplikovať § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Od žalovanej sa odvíja aj právo na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na jej strane. Trovy vedľajšieho účastníka pozostávali z trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky číslo 655/2004 Z. z., keď podľa § 9 ods. 1 tejto vyhlášky tarifná hodnota sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak. Tarifná hodnota veci predstavovala 618,70 €. Podľa § 10 ods. 1 hodnota jedného úkonu predstavuje z tejto hodnoty 39,84 €. V prvostupňovom konaní patrí odmena za úkon prevzatia príprava zastúpenia podľa § 14 ods. 1 písmena a) a za podanie vyjadrenia zo dňa 11 apríla 2013 podľa § 14 ods. 1 písmena b), spolu za 2 úkony 79,68 €. K tomu treba pripočítať režijný paušál vo výške 7,63 € a 7,81 €. Spolu odmena s režijným paušálom predstavuje 95,12 €, k tomu 20 % DPH vo výške 19,024 €, celkom odmena predstavuje 114,144 € v prípade stopercentného úspechu. Pretože vedľajší účastník mal úspech vo veci 61 %, patrí mu náhrada trov konania vo výške 69,63 €.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 151 O. s. p., keď v odvolacom konaní bol čiastočne úspešný vedľajší účastník, trovy odvolacieho konania navrhol nahradiť, preto mu ich súd priznal podľa Vyhl. č. 655/2004 Z. z. za jeden úkon právnej pomoci - odvolanie zo dňa 07. 05. 2014.

Právny zástupca vyúčtoval jeden úkon právnej pomoci vo výške 16,66 eur a 8,04 eura paušál (§ 13a ods. 2 písm. b) cit. Vyhl.), k tomu 20% DPH, spolu 29,57 eur.

Odvolačný súd v danom prípade zastáva pri výpočte odmeny za právne zastupovanie v odvolacom konaní v prípade, ak odvolanie bolo podané len do trov konania, s prihliadnutím na principiálnu zásadu, že vo všetkých prípadoch súd rozhoduje rovnako. Túto úvahu odôvodňuje tým, že v súdnej praxi nastalo niekoľko prípadov, keď predmetom konania vo veci samej boli vysoké hodnoty, a predmetom odvolania sa stali len trovy konania vo vzťahu k nesprávnemu výpočtu, ktorý predstavoval rádovo sumy do 10 eur. V takomto prípade by mohla nastať situácia, kedy odmena za právne zastúpenie v prípade rozhodovania o trovách konania by bola nepomerne vysoká a neodôvodnená.

Preto odvolací súd v takomto prípade vychádza z úvahy, že tarifná odmena advokáta za zastupovanie v odvolacom konaní, pokiaľ predmetom je výška priznaných trov, vyplýva z tarifnej hodnoty, ktorá predstavuje výšku namietaných trov konania, pričom tento nárok posudzuje podľa § 10 citovanej vyhlášky, pretože skutočným predmetom konania, v ktorom v danom prípade sa poskytujú právne úkony pomoci, v ktorých advokáti, či účastníci argumentujú, je len výška trov konania. V danom prípade odvolací súd vychádzal z namietanej hodnoty žalobcom aj vedľajším účastníkom, ktorou je suma uplatnených trov prvostupňového konania vedľajším účastníkom 98,18 eur. V zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky potom by patrila pri úspechu 100% odmena advokátovi vo výške 16,60 eur + režijný paušál vo výške 8,04 eur, spolu 24,64 eur, k tomu odmena DPH 20 % 4,928 eur, spolu by odmena predstavovala 29,57 eur. Pretože úspech vedľajšieho účastníka bol v odvolaní pomerný podľa § 142 ods. 2 O. s. p. (70,90% : 29,10%; 70,90% - 29,10% = 41,8%), náhrada trov v odvolacom konaní patrí v rozsahu 41,8%, čo predstavuje 12,36€.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.